

KLAGERÅDSBERETNING 2014

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND	2
FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND	4
AFSKEDIGELSE	6
ANSÆTTELSESVILKÅR	12
ARBEJDSKADER	13
LØN	16
RÅDGIVNING	21
DIVERSE	23
IKKE REALITETSBEHANDLEDE SAGER	24
AFVISTE	24
SAGER LØST LOKALT	27
STATISTIK	31
VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND	32
FORRETNINGSORDEN FOR KLAGERÅDET OG MÆGLINGSMANDEN	34

FORORD FRA KLAGERÅDETS FORMAND

Forbundets kongres har nedsat et klageråd, som behandler klager fra medlemmerne over sagsbehandlingen i afdelingerne eller forbundet, når sagsbehandlingen har medført et økonomisk tab for medlemmet. Klagerådet behandler endvidere sager af ansættelsesretlig karakter for medlemmer, der er ansat i afdelingerne. Formålet med Klagerådet er, at medlemmerne skal kunne få prøvet deres sag, uden at skulle vælge den besværlige og dyre løsning, at indbringe sagen for de almindelige domstole. Sagen behandles som udgangspunkt først af Klagerådet. Hvis medlemmet eller afdelingen er uenig i Klagerådets afgørelse, kan sagen derefter indbringes for en udefrakommende mæglingmand.

Det faglige fundament i 3F består af 172 hovedoverenskomster og næsten 12.800 lokal- og tiltrædelsesoverenskomster. 3F overenskomstdækker derigennem 17.300 virksomheder. Med næsten 300.000 medlemmer, som er fordelt på 67 afdelinger, med kontorer i 116 byer, er 3F en meget stor organisation. Hvert år behandles mange tusinde sager i afdelingerne og forbundet.

Organisationens størrelse taget i betragtning, er antallet af klager meget lavt. I 2014 blev der afsluttet 65 klagesager. Det er en væsentlig reduktion i forhold til 2012 og 2013, hvor der blev afsluttet henholdsvis 103 og 93 klagesager. Forbundet gør meget ud af at orientere medlemmerne om Klagerådet, blandt andet gennem forbundets hjemmeside og gennem de årlige rapporter fra Klagerådet. Derfor må det meget lave antal klager også tages som udtryk for, at medlemmerne i høj grad er tilfredse med sagsbehandlingen i afdelingerne og forbundet. I alle organisationer bliver der begået fejl. Og selvom en klage, er en for mange, så må det lave antal klager anses for meget tilfredsstillende.

Af de 65 afsluttede klagesager i 2014 blev 42 realitetsbehandlet. Medlemmerne fik helt eller delvist medhold i 14 af disse sager, og dermed fik de erstatning for det lidte økonomiske tab. Det er vigtigt for medlemmerne, at forbundet har et velfungerende klageråd, og at medlemmerne kan have tillid til, at klagerne behandles seriøst og med respekt for, at der bag klagerne står medlemmer, som ikke er tilfredse med sagsbehandlingen. Derfor er det meget vigtigt, at afdelingerne aktivt medvirker til at oplyse klagesagen, så klagesagen ikke trækkes i langdrag, og Klagerådet kan træffe hurtige og rigtige afgørelser. Klagerne udspringer af vidt forskellige sager. Jeg vil gerne fremhæve to forhold, som går igen i flere sager. Ikke kun i 2014, men også i de tidligere år.

Medlemmerne har ikke krav på, at afdelingerne eller forbundet skal forfølge deres sager. Der må nødvendigvis foretages en saglig vurdering af muligheden for at få medhold i sagen. Det er ikke gratis at føre sager, og i sidste ende er der kun medlemmerne til at betale for arbejdet gennem kontingentet. Derfor kan det også være reelt, at afdelingen og forbundet afviser at føre sager, hvis der ikke er en rimelig mulighed for at få medhold. Til gengæld har medlemmet krav på en grundig forklaring på, hvorfor afdelingen eller forbundet ikke vil føre sagen.

Mange sager løses under en forhandling mellem arbejdsgiveren og afdelingen eller forbundet. Selvom det ville være formålstjeneligt, er medlemmet ikke altid tilstede under forhandlingen. Det medfører indimellem, at der bliver indgået forlig i sager, hvor medlemmet efterfølgende ikke er enig i forligets indhold, eller hvor medlemmet ikke har forstået de fulde konsekvenser af forliget. Det kan i værste fald medføre, at forliget er indgået på et forkert grundlag, og at medlemmet dermed kommer til at lide et økonomisk tab.

Klagerådets årsberetning har flere formål. Den systematiske gennemgang af klagesagerne skal først og fremmest bruges til at skabe læring i organisationen, med henblik på at sagsbehandlingen hele tiden bliver

bedre. Herudover skal årsberetningen synliggøre omfanget af klager i organisationen, og den skal vise, at forbundet tager klager over sagsbehandlingen alvorligt.

Søren Heisel
Formand for Klagerådet

FORORD FRA KLAGERÅDETS MÆGLINGSMAND

I 2014 har jeg behandlet 27 klagesager. Det er færre end sidste år, og det ser jeg som et godt tegn. De fleste medlemmer kender Klagerådet, og afdelingerne er flinke til at gøre opmærksom på det, når medlemmerne udtrykker utilfredshed med afdelingen.

Jeg må derfor antage, at de færre klager skyldes, at der er færre utilfredse medlemmer. Jeg må også sige, at det fremgår indirekte af mange klager, at afdelingerne har gjort et stort og tålmodigt arbejde med medlemmets sag.

Men de utilfredse findes jo stadig, og det er trist både for mig og afdelingerne, når medlemmerne skriver, at nu har de betalt i så mange år, og så hjælper afdelingen ikke, når der endelig er brug for det.

I de fleste tilfælde forstår man udmærket deres klage. Det må være ganske forfærdeligt at gå med daglige smerter og ovenikøbet føle, at ingen vil hjælpe. Men i mange tilfælde er det ikke afdelingens skyld. Afdelingen har faktisk gjort, hvad den kunne, men afgørelsen træffes jo ikke af afdelingen, men af Arbejdsskadestyrelse og Ankenævn. Disse instansers afgørelser bygger på lægeudtalelser, og somme tider falder de ikke ud til medlemmets fordel. Man betvivler ikke smerterne, men mener ikke, at de skyldes arbejdsskaden. Afdelingen kan naturligvis forsøge at indhente nye lægeerklæringer, hvad man også ofte gør, men det hjælper sjældent.

Jeg hører også klager over, at afdelingen har fortalt medlemmet, at sagen næppe kan vindes, men dog rejser den for medlemmet. Disse klager over afdelingens manglende entusiasme er efter min mening ikke rimelige. Afdelingen er berettiget (og forpligtet) til at give sin opfattelse.

Et andet problem er afskedigelsesagerne, hvor afdelingerne søger at rådgive efter bedste evne. Mange afdelinger er forsigtige, når det kommer til resultatet, og det er klogt. Der er adskillige eksempler på, at medlemmer føler sig snydt, hvis afdelingen har stillet et højt beløb i udsigt, og resultatet måske bare bliver en lille del heraf. Det er derfor langt bedre ikke at give vurderinger på bestemte beløb, men blot at sige, at sagen ser fornuftig ud og bør prøves – for det sker naturligvis, at afdelingens vurdering viser sig at være forkert.

Et særligt problem opstår, når virksomheden tilbyder et beløb som compensation. Skal man modtage beløbet eller prøve sagen i Afskedigelsesnævnet? Her er det meget vigtigt, at procesrisikoen gøres helt klar for medlemmet. Uanset om afdelingen måtte mene, at beløbet er for lavt, og sagen vil kunne få et bedre udfald i Afskedigelsesnævnet, bør det altid gøres helt klart for medlemmet, at der kun er tale om et skøn. Det kan gå helt anderledes i Afskedigelsesnævnet, og det er medlemmets egen afgørelse, om han vil løbe den risiko.

Derudover har jeg haft en del sager med medlemmer, der afskediges efter mange års ansættelse. Ofte anfører virksomheden helt korrekt arbejdsmangel, men medlemmet har svært ved at se, hvorfor netop han skal afskediges, når det følger af Afskedigelsesnævnets praksis, at en virksomhed har en særlig forpligtigelse til at undlade at afskedige medarbejdere, der har været ansat i virksomheden en overvejende del af deres arbejdsliv. Imidlertid kan konkrete forhold retfærdiggøre afskedigelsen. Det kan tænkes, at mange medarbejdere har lang anciennitet – det kan også tænkes, at produktionen er lagt om, og de ældre medarbejdere har sværere ved omstillingen end de yngre.

Endelig vil jeg endnu en gang understrege, hvor vigtigt det er, at medlemmet reagerer, så snart hans løn eller pension ikke står på kontoen. Det kan være begyndelsen på en konkurs for virksomheden, og skal man have sine penge fra LG, skal man have reageret hurtigt. Det samme gælder afdelingerne. Så snart et

medlem klager over manglende løn, skal der handles. Ellers risikerer man, at LG ikke vil dække medlemmets tab.

Det er klart, at nogle af klagerne er berettigede. Der er eksempler på, at afdelinger har handlet meget sjusket eller uprofessionelt, men heldigvis ser man også eksempler på stor tålmodighed og omhu med det enkelte medlems sag.

Og ikke mindst i betragtning af de tusinder af kontakter hver dag mellem medlemmer og deres afdeling, må det siges, at antallet af klager er forsvindende lille.

Eva Smith
Mæglingmand for 3F

12-75733

Klage over at afdelingen ikke ville rejse en sag om usaglig opsigelse

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden

Delvist medhold

Klagen omhandlede, at klager var blevet afskediget med henvisning til sygefravær 7 gange a 17 dage. Der var dog retteligt tale om 17 dages fravær fordelt på 7 fraværperioder. Klager fandt ikke afskedigelsen saglig. Klager rettede derfor henvendelse i afdelingen, men først efter at fristerne i overenskomsten for prøvelse af usaglige afskedigelser var overskredet. Imidlertid havde klagers chef udtalt, at ingen behøvede at gøre noget, før klagers søn havde afsluttet erhvervspraktik i virksomheden, hvilket var efter fristens udløb i overenskomsten.

Afdelingen afviste at føre sagen, dels med henvisning til at virksomheden havde overholdt procedurerne, dels med henvisning til fristoverskridelsen.

Såvel Klagerådet som Mæglingssmanden fandt, at chefens bemærkning, sammenholdt med at der i opsigelsen var givet forkerte oplysninger om omfanget af klagers fravær, burde have foranlediget afdelingen til at henvende sig til virksomheden — uanset at indsigelsesfristen var overskredet.

I spørgsmålet om, hvorvidt klager havde et økonomisk krav mod afdelingen, blev der på den ene side lagt vægt på, at klager burde have henvendt sig til fagforeningen noget tidligere, og på den anden side at afdelingen ikke havde forsøgt at rette op på den mistede indsigelsesfrist. Under hensyn til at det ikke var til at forudse, hvad chefen ville have sagt ved anlæg af en eventuel sag, blev det henstillet til afdelingen at betale en skønsmæssig fastsat godtgørelse på 10.000 kr.

13-2101

Klage over afdeling og forbund vedrørende sag om afskedigelse

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet afskediget på grund af nedgang i arbejdsmængden. Forinden havde arbejdsgiveren foretaget en kvalifikationsvurdering. Afdelingen gjorde indsigelse mod afskedigelsen, som efter afdelingens opfattelse var begrundet i, at medlemmet havde meddelt sit kandidatur til posten som tillidsrepræsentant. Arbejdsgiveren afviste, at dette skulle være tilfældet, og fastholdt, at afskedigelsen var begrundet i kvalitetsvurderingen. Arbejdsgiveren afviste endvidere at fritstille medlemmet i opsigelsesperioden. Forbundet havde efterfølgende en forhandling med arbejdsgiveren, hvor det ikke lykkedes at komme til et andet resultat. Forbundet måtte erkende, at der var nedgang i arbejdsmængden.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingssmanden gav medlemmet medhold i, at det var påfaldende, at arbejdsgiveren valgte at indkalde medlemmet på en fridag for at foretage afskedigelsen, og at det meget vel kunne skyldes, at medlemmet havde meddelt sit kandidatur til posten som tillidsrepræsentant, men at det ville være umuligt at bevise. Mæglingssmanden fandt herefter, at noget kunne tyde på, at medlemmet var overkvalificeret til arbejdet, og at en overkvalificeret medarbejder kunne være ødelæggende for samarbejdet. Endelig fandt Mæglingssmanden, at arbejdsgiveren i tilfælde af arbejdsmangel har retten til at vurdere, hvem der bedst kan undværes, og at det næppe ville have været muligt at vinde sagen i Afskedigelsesnævnet.

13-2608

Klage over afdelingens behandling af en afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Medhold

Klager blev opsagt fra sit arbejde efter et forløb, hvor klager fik det tiltagende dårligere. Forud for afskedigelsen havde klager været sygemeldt i 2 dage. Endvidere havde hun været omplaceret til andet arbejde i 14 dage. Hun havde tillige søgt 2 øvrige stillinger indenfor virksomheden. Klager havde oplyst, at hun overfor ledelsen havde arbejdsrelateret stress. Afdelingen oplyste, at det fremgik af sundhedssamtalereferaterne, at der var tale om støjrelateret stress.

Afdelingen var i dialog med ledelsen på virksomheden om opsigelsen og sørgede for, at opsigelsen ikke ville medføre karantæne. Endvidere fremgik det af opsigelsen, at virksomheden ville tilbyde klager job i en anden afdeling, hvis der viste sig mulighed for det. Afdelingen kontaktede først medlemmet efterfølgende for at forhøre sig om, hvorvidt klager accepterede afskedigelsen. Klager gav i denne sammenhæng udtryk for, at hun accepterede opsigelsen, hvis hun blev tilbudt nyt arbejde i virksomheden.

Såvel Klagerådet som Mæglingensmanden gav klager medhold i klagen. Det blev tillagt vægt, at det af et af sundhedsreferaterne fremgik, at der kunne være tale om "arbejdspres". Afdelingen burde have kontaktet klager herom. Endvidere blev det tillagt vægt, at afdelingen ikke havde sikret sig et bindende løfte om ansættelse i en anden afdeling. Det blev henstillet til afdelingen at betale en uges godtgørelses, som var fastsat på baggrund af klagers anciennitet.

13-8462

Klage over godtgørelse og sagsbehandling i afskedigelsessag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet havde i november 2012 haft en episode med en anden medarbejder på arbejdspladsen, som førte til, at medlemmet var blevet flyttet til en anden afdeling. I februar 2013 blev medlemmet opsagt. Afdelingen rejste en sag om usaglig afskedigelse, og på et møde med arbejdsgiveren blev der aftalt en godtgørelse svarende til 1 uges løn per ansættelsesår, hvilket medlemmet accepterede.

Medlemmet gjorde under klagesagen gældende, at godtgørelsesniveauet havde været for lavt, og at afdelingen ikke havde tillagt den forudgående episode tilstrækkelig betydning.

Klagerådet afviste, at afdelingen havde begået fejl og henviste til, at der var tale om et sædvanligt godtgørelsesniveau, som medlemmet desuden havde accepteret.

Medlemmet klagede over henstillingen, og sagen blev forelagt for Mæglingensmanden, der tilsluttede sig Klagerådets henstilling.

13-17436

Klage over afdeling vedrørende sag om afskedigelse og seksuel chikane

Sag behandlet af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet havde arbejdet som handicaphjælper, hvor hun gennem flere måneder angiveligt skulle have været udsat for verbale krænkelse og seksuel chikane fra arbejdsgiveren. Da hun sagde fra, blev hun bedt

om at forlade arbejdspladsen. Medlemmet, som havde givet moderen fuldmagt til at varetage sagen, henvendte sig i afdelingen for at få hjælp. Forbundet havde under sagen vejledt afdelingen om, at arbejdsgiveren ikke var omfattet af en overenskomst, og at en eventuel sag om uberettiget afskedigelse og seksuel chikane skulle føres ved de almindelige domstole, og at medlemmet utvivlsomt har følt det ubehageligt med arbejdsgiverens fokusering på hendes påklædning, men at der ikke har været tale om seksuel chikane.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingsmanden udtalte alvorlig kritik af afdelingens sagsbehandling, og at afdelingen ikke ville eller kunne dokumentere dens arbejde i sagen. Endvidere udtalte Mæglingsmanden, at afdelingen skal respektere, at medlemmet kan give fuldmagt til en anden – i dette tilfælde moderen – med henblik på at varetage kontakten til afdelingen. Mæglingsmanden fandt, at det ikke havde været muligt at få medhold i en eventuel sag om seksuel chikane, og at medlemmet derfor ikke havde lidt et økonomisk tab, som afdelingen burde erstatte.

13-22914

Klage over afdeling og forbund vedrørende sag om bortvisning og suspension

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Arbejdsgiveren ønskede at bortvise et overenskomstansat medlem og suspendere to tjenestemandsansatte medlemmer. Der havde gennem noget tid været uro på arbejdspladsen, og der var fra medarbejderne sendt et åbent brev til blandt andet arbejdsgiverens kunder. Arbejdsgiveren havde i den forbindelse trukket private beskeder ud af et af medlemmernes mobiltelefon, som afslørede de tre medlemmers rolle i sagen. Efterfølgende blev der afholdt et møde, hvor afdelingen og forbundet deltog. På mødet fremlagde arbejdsgiveren en skitse til fratrædelsesaftale. Det var en forudsætning for aftalen, at alle tre skulle tiltræde den. Alle tre medlemmer accepterede aftalen, men klagede efterfølgende blandt andet over, at afdelingen og forbundet ikke bestred grundlaget for bortvisningen og ikke ville forfølge sagen fagretligt, at aftalen blev indgået under tvang og på trods af, at arbejdsgiveren anvendte ulovligt tilvejebragte oplysninger, at afdelingen ikke ville være behjælpelig med at politianmelde arbejdsgiveren, og at forbundet ikke ville dække sagen gennem Fagbladet.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingsmanden fandt ikke grundlag for at kritisere, at afdelingen og forbundet valgte at skelne mellem en fagretlig sag og en eventuel politianmeldelse mod arbejdsgiveren. Mæglingsmanden vurderede, at sagen ikke kunne vindes fagretligt, og at medlemmerne havde haft mulighed for at overveje forliget, inden det blev underskrevet. Mæglingsmanden fandt derfor ikke grundlag for at kritisere forliget. Dog fandt Mæglingsmanden det kritisabelt, at medlemmerne ikke havde haft mulighed for at drøfte sagen med forbundets advokat og havde fået forbud mod at medtage sagens papirer med henblik på at kunne drøfte sagen med deres egen advokat inden forligets indgåelse. Mæglingsmanden fandt endvidere, at afdelingen godt kunne have hjulpet medlemmerne med at foretage en politianmeldelse mod arbejdsgiveren. Afdelingens og forbundets sagsbehandling havde imidlertid ikke medført et økonomisk tab for medlemmerne.

13-36476

Klage over afdeling vedrørende sag om afskedigelse

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Medhold

Medlemmet blev i august 2013 afskediget efter 5 ½ års ansættelse som produktionsmedarbejder. Han henvendte sig i afdelingen, som imidlertid henviste ham til naboafdelingen, hvor arbejdspladsen var beliggende. Afskedigelsen var begrundet med, at medlemmet ikke længere havde den ønskede jobprofil. Reelt skyldtes afskedigelsen problemer mellem medlemmet og en kollega, og arbejdsgiveren kunne ikke

undvære kollegaen. Klagesagen blev startet i september 2013, fordi naboafdelingen, hvor arbejdspladsen var beliggende, ikke reagerede på medlemmets henvendelser. Herefter tog naboafdelingen fat i sagen, og klagesagen blev stoppet i Klagerådets Sekretariat. Medlemmet var ikke tilfreds med sagens afslutning, hvorfor klagesagen blev genoptaget. Medlemmet havde ikke fået advarsler, og naboafdelingen havde ikke fremlagt dokumentation for, at medlemmet ikke længere havde den ønskede jobprofil.

Klagerådet udtalte indledningsvis, at afdelingen er berettiget til at afvise at føre sager for personer, som ikke er medlemmer af afdelingen, eller som er medlemmer af andre afdelinger. Afdelingen afviste ikke at føre sagen og var fra starten i kontakt med både kollegaerne og arbejdsgiveren. Medlemmet havde derfor en berettiget forventning om, at afdelingen førte sagen. Klagerådet fandt, at afdelingen burde have været klar over, at medlemmet var utilfreds med afskedigelsen, og at han ville have afskedigelsens berettigelse prøvet. Klagerådet vurderede, at afdelingen sandsynligvis ville have fået medhold i en afskedigelsessag. Derfor henstillede Klagerådet til afdelingen, at den skulle betale medlemmet en skønsmæssigt fastsat erstatning på 40.000 kr. Afdelingen klagede over afgørelsen til Mæglingensmanden, som tiltrådte Klagerådets afgørelse.

Sagen er også omtalt i Klagerådets årsrapport 2013.

13-43040

Klage over, at afdelingen ikke ville køre en sag om afskedigelse på grund af graviditet, samt at afdelingen ikke ville rejse en sag om manglende løn

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Klager klagede over, at afdelingen ikke ville køre en sag mod arbejdsgiveren, idet klager var blevet afskediget, mens hun var gravid. Klageren gjorde rent på et mindre hotel, hvor rengøringen blev varetaget af hende og en ansat i henhold til servicelovens § 103. Klager blev afskediget af økonomiske årsager, og ejeren overtog efter det oplyste rengøringsfunktionen. Afdelingen fandt ikke, at der var grundlag for at rejse en sag.

Under sagen blev det oplyst, at der var to yderligere personer ansat. Afdelingen havde ikke indhentet oplysninger om de øvrige ansatte. Deres arbejdsfunktioner blev under klagesagens behandling nærmere beskrevet.

Klagerådet lagde til grund, at personen, der var ansat efter serviceloven, var ansat i 10 timer om ugen og blev aflønnet af kommunen. Hertil kom, at rengøringsfunktionen var blevet overtaget af ejeren. Endvidere fandt Klagerådet, at de øvrige to ansattes arbejdsfunktion i den konkrete sag var forskellige fra klagers stilling såvel i indhold som i forhold til, hvordan stillingerne tidsmæssigt var tilrettelagt. Klagerådet fandt, at den omstændighed, at afdelingen ikke havde undersøgt antallet af ansatte personer, ikke konkret ville have haft betydning for sagens udfald. Samlet fandt Klagerådet ikke anledning til at kritisere afdelingen for, at afdelingen ikke havde rejst en sag efter ligebehandlingsloven.

Klager klagede endvidere over, at hun i henhold til sin ansættelseskontrakt var ansat i 20 timer om ugen. Hun gjorde opmærksom på, at hun i hele sin ansættelse gennem tre år ikke havde fået løn for 20 timer om ugen. Klagerådet henviste til retspraksis, hvorefter, at man skal reagere meget hurtigt overfor arbejdsgiveren, hvis man ikke bliver tildelt løn og arbejdsopgaver, som anført i ansættelseskontrakten.

Klagerådet fandt, at klager stiltiende havde accepteret en svingende aflønning, idet hun ikke havde protesteret over dette i tre år.

13-44327

Klage over, at afdelingen ikke fulgte tilstrækkeligt op på en ophævelse af et elevforhold

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Klager klagede over, at afdelingen ikke havde fulgt tilstrækkeligt op på en ophævelse af et elevforhold. Klagers elevforhold blev ophævet i prøvetiden. Klager anførte, at han var blevet moppet af souschefen.

Afdelingen havde i første omgang afvist sagen med henvisning til, at der ikke kunne gøres noget, når ophævelsen var sket i prøvetiden. Efter fornyet henvendelse fra klager, hvor mobningen blev fremhævet, kontaktede afdelingen virksomheden. Herefter foreslog afdelingen et møde mellem klager og virksomheden og afdelingen for at få rensset luften. Klager var imidlertid ikke interesseret heri. Under klagesagens behandling kontaktede afdelingen Arbejdstilsynet, som efterfølgende gav virksomheden påbud om at udarbejde APV. Afdelingen anførte, at der ikke i Arbejdstilsynets akter forelå materiale eller andet, der kunne belyse sagen yderligere.

Klagerådet fastslog, at der ikke kan stilles krav om godtgørelse efter erhvervsuddannelsesloven, når et elevforhold ophæves i prøvetiden. Klagerådet fandt, at afdelingen havde taget henvendelsen alvorligt fra det tidspunkt, at det gik op for afdelingen, at der var tale om mobning/chikane. Klagerådet fandt ikke, at den chikane, som klager havde været udsat for, ville kunne have ført til tilkendelse af en torterstatning efter erstatningsansvarsloven. Klager fik derfor ikke medhold i klagen.

13-47020

Klage over afdelings indgåelse af fratrædelsesaftale

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet havde overfor afdelingen oplyst, at hun ønskede at opsige sit arbejde og var indforstået med at få karantæne i A-kassen. Afdelingen anbefalede i stedet at indgå aftale med arbejdsgiver om en opsigelse, og afdelingen forhandlede en aftale hjem, hvor medlemmet blev opsagt og fritstillet i opsigelsesperioden. Medlemmet blev forelagt forslaget og accepterede det. Medlemmet klagede efterfølgende over, at hun blev pålagt at afholde ferie i opsigelsesperioden, og over at afdelingen ikke havde forhandlet krav om 3 G-dage hjem.

Klagerådet tilkendegav, at arbejdsgiver som udgangspunkt også ville have pålagt medlemmet at afholde ferie i opsigelsesperioden, hvis hun selv havde opsagt sit arbejde. Hun havde derfor ikke lidt et tab. I lyset af de goder, som afdelingen havde forhandlet hjem til medlemmet, anså Klagerådet det desuden for berettiget, at afdelingen som del i forhandlingerne havde givet afkald på G-dagene.

13-50951

Klage over afvisning af at videreføre afskedigelsessag

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet fik to gange krav om at aflevere lægeerklæring på grund af sygdom. Medlemmet blev herefter bortvist med begrundelsen, at der først var rettet henvendelse til egen læge en uge efter første sygedag, samt at henvendelse til lægen var sket telefonisk og ikke ved personligt fremmøde, som krævet af arbejdsgiver.

Sagen blev forelagt forbundets offentlige gruppe, som ikke vurderede at der var udsigt til at vinde sagen, såfremt den blev videreført i Afskedigelsesnævnet, hvilket medlemmet klagede over.

Mæglingsmanden tilkendegav, at gruppens vurdering hvilede på et skøn, og at Mæglingsmanden ikke fandt grundlag for at kritisere gruppens skøn, hvorfor medlemmet ikke fik medhold i sin klage.

14-3122

Klage over afdelingen vedrørende sag om afskedigelse

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet blev afskediget i oktober 2013 med overenskomstmæssigt varsel. Afskedigelsen var begrundet med medlemmets indstilling og aggressiv adfærd. Forinden havde medlemmet fået en skriftlig advarsel på grund af arbejdsvægring. Afdelingen ville ikke føre en sag om uberettiget afskedigelse. Under sagen redegjorde afdelingen for en række episoder på arbejdspladsen, som var bekræftet af medlemmets kollegaer, herunder at medlemmet flere gange skulle have taget på en kvindelig kollega.

Klagerådet udtalte indledningsvis, at det følger af Hovedaftalen mellem LO og DA, at sager om uberettiget afskedigelse skal rejses inden 14 dage. Da afdelingen og medlemmet havde møde om sagen i december 2013, var fristen overskredet. Klagerådet fandt herefter, at de anførte grunde til afskedigelsen kan være saglige grunde, og at afdelingen ud fra sagens oplysninger ikke ville kunne vinde en sag om uberettiget afskedigelse. Dermed havde medlemmet ikke lidt et økonomisk tab, som kunne tilskrives afdelingen.

14-5454

Klage over afvisning om at føre sag om usaglig afskedigelse

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlem havde fået en skriftlig advarsel for samarbejdsvanskeligheder og var efterfølgende blevet opsagt. Medlemmet afholdt møde med ledelsen og tillidsrepræsentanten, og der blev på mødet indgået en fratrædelsesaftale til fuld og endelig afgang.

Efterfølgende henvendte medlemmet sig i afdelingen. Afdelingen afviste at rejse en afskedigelsessag, med henvisning til at der efter afgivelsen af advarslen var afholdt et møde, hvor det af referatet skulle fremgå, at medlemmet havde udvist yderligere samarbejdsvanskeligheder. Det viste sig efterfølgende, at der ikke forelå et sådant mødereferat.

Klagerådet fandt det uheldigt, at afdelingen havde lagt vægt på et referat, som ikke fandtes. Klagerådet vurderede dog også, at medlemmet selvstændigt havde indgået en fratrædelsesaftale med arbejdspladsen, og at det ikke ville have været muligt at få den tilsidesat ved domstolene. Klagerådet gav derfor ikke klager medhold.

Mæglingsmanden tiltrådte Klagerådets henstilling.

14-11276

Klage over afdeling vedrørende sag om fratrædelsesgodtgørelse

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet blev afskediget efter 13 år. I forbindelse med fratrædelsen ville han være berettiget til en fratrædelsesgodtgørelse. Ifølge overenskomsten bortfaldt fratrædelsesgodtgørelsen ved overgang direkte fra arbejde til efterløn. Medlemmet påtænkte at overgå til efterløn umiddelbart efter opsigelsesvarslets udløb, og han henvendte sig derfor til afdelingen. Der opstod efterfølgende uenighed mellem afdelingen og medlemmet om, hvad medlemmet havde spurgt om, og hvad medarbejderen i arbejdsløsheds-kassen havde svaret på. Medarbejderen i arbejdsløsheds-kassen mente at have svaret på, om en fratrædelsesgodtgørelse ville blive modregnet i efterlønnen, hvilket ikke var tilfældet. Medlemmet mente at have spurgt, om det ville have betydning for udbetalingen af fratrædelsesgodtgørelsen, hvis han overgik til efterløn umiddelbart efter fratrædelsen.

Klagerådet lagde til grund, at medlemmet kontaktede afdelingen for at drøfte muligheden for overgang til efterløn, og at han i den forbindelse ansøgte om efterløn. Klagerådet fandt herefter, at det ikke kan forventes, at medarbejdere i arbejdsløsheds-kassen har kendskab til overenskomstmæssige forhold, herunder forudsætningen for udbetaling af fratrædelsesgodtgørelse, og at det ikke kunne bebrejdes medarbejderen, at hun ikke forudså, at der i den forbindelse kunne være overenskomstmæssige begrænsninger for udbetalingen. Medarbejderens svar var hverken ulogisk eller forkert, og det kunne indeholdes i det overordnede hændelsesforløb. Derfor havde medlemmet ikke løftet bevisbyrden for, at afdelingen havde givet forkert rådgivning, og at den forkerte rådgivning havde medført et økonomisk tab for medlemmet, som afdelingen burde erstatte.

14-24950

Klage over sagsbehandling i anledning af bortvisning

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var blevet bortvist, da han i arbejdstiden havde afhentet brænde, der tilhørte arbejdsgiver og kørt det hjem til en bekendt på arbejdsgivers lastvogn. Medlemmet orienterede ikke arbejdsgiver om dette. Da forholdet blev opdaget, bortviste arbejdsgiver medlemmet for tyveri.

Medlemmet gjorde gældende, at der var en praksis om, at der frit kunne hentes brænde. Det bestred arbejdsgiver og gjorde gældende, at der alene var en aftale om, at medarbejdere kunne købe brænde til fordelagtige priser. Herudover gjorde medlemmet gældende, at bortvisningen var ugyldig på grund af sagsbehandlingsfejl.

Klagerådet anså bortvisningen for berettiget. De eventuelle sagsbehandlingsfejl, der måtte være foretaget, havde desuden ikke betydning for sagens resultat og udfald. Medlemmet fik derfor ikke medhold i klagen.

ANSÆTTESVILKÅR

13-14855

Klage over afdeling vedrørende sag om manglende pension

Sag behandlet af Mæglingmanden

Delvist medhold

Medlemmets arbejdsgiver havde i 2007 og 2008 undladt at indbetale pension til pensionskassen. Medlemmet henvendte sig til den lokale afdeling, som begærede mæglingssmøde i august 2008. Arbejdsgiveren udeblev, og der blev herefter begæret fællesmøde. I marts 2009 fik medlemmet medhold i kravet om betaling af den manglende pension ved Arbejdsretten. Kravet var opgjort til knapt 34.500 kr.

Arbejdsgiveren var ude af stand til at betale, og i juni 2009 indgik han en afdragsordning, som han imidlertid ikke overholdte. I oktober 2011 erklærede afdelingen arbejdsgiveren konkurs. Lønmodtagernes Garantifond afviste at dække medlemmets krav, da kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold. Den lokale afdeling var i forløbet indgået i 3F, og der var ikke opbevaret dokumentation i afdelingen for, hvornår medlemmet havde henvendt sig i afdelingen, og medarbejderen, der havde haft sagen i afdelingen, var ikke længere ansat.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingsmanden udtalte, at det som udgangspunkt ikke kan være nødvendigt, at medlemmer skal sikre sig dokumentation for, at de har henvendt sig i afdelingen. På grund af usikkerheden om, hvornår afdelingen modtog sagen, henstillede Mæglingsmanden til afdelingen, at afdelingen erstattede medlemmet halvdelen af den manglende pension.

ARBEJDSSKADER

13-18309

Klage over sagsbehandling ved genoptagelse af arbejdsskade

Sag behandlet af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet havde i 1997 været udsat for en arbejdsskade, hvor der blev fastsat et givent mén og erhvervsevnetab. Efterfølgende fik medlemmet flere gener, og sagen blev flere gange forsøgt genoptaget, men forgæves, idet det ikke blev vurderet, at der var sammenhæng mellem skaden og de nye gener. Sagen havde i 2008 været forelagt for Mæglingsmanden, der ikke fandt grundlag for at kritisere sagsbehandlingen. Sagen blev tilsvarende forelagt for Ombudsmanden, som i 2009 også afviste at rejse kritik af Ankestyrelsen.

I perioden 2009 til 2012 blev det på ny forsøgt at få sagen genoptaget, men forgæves. Forbundets Juridiske Sekretariat tilkendegav i den forbindelse, at man ikke fandt grundlag for at stævne Ankestyrelsen i sagen.

Mæglingsmanden tilkendegav, at Juridisk Sekretariats vurdering beroede på et veloplyst lægeligt grundlag, og at forbundet ikke skulle føre sager, man ikke kunne vinde. Medlemmet fik følgelig ikke medhold i sin klage.

13-23822

Klage over afdeling vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var i januar 2001 udsat for en arbejdsulykke. Ulykken blev imidlertid først anmeldt i maj 2012. Ankestyrelsen afviste at anerkende ulykken som en arbejdsskade, da den var anmeldt for sent, og der ikke var nogen rimelig grund til, at den var anmeldt for sent. Medlemmet gjorde gældende, at afdelingen havde påtaget sig at anmelde ulykken, men at han ikke husker, om han havde givet afdelingen fuldmagt. Afdelingen oplyste, at den ikke var i besiddelse af yderligere oplysninger om ulykken, og at medarbejderne fra den gang ikke længere er tilknyttet afdelingen. Endvidere oplyste afdelingen, at den havde været involveret i medlemmets to andre arbejdsskadesager, en arbejdsulykke fra 1999 og en erhvervs sygdom fra 2011.

Klagerådet fandt, at pligten til at anmelde en arbejdsulykke påhviler arbejdsgiveren, men at enhver kan foretage anmeldelse. Medlemmet havde ikke ført bevis for, at afdelingen havde påtaget sig forpligtelsen. Endvidere var medlemmet i kraft af den tidligere ulykke bekendt med reglerne, hvorfor medlemmet burde have reageret, når der ikke skete noget i sagen. Derfor fik medlemmet ikke medhold i klagen. Medlemmet klagede over afgørelsen til Mæglingssmanden, som tiltrådte Klagerådets afgørelse.

13-26126

Klage over afdeling vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Medlemmet var i april 2010 udsat for en arbejdsulykke. På det pågældende tidspunkt var han medlem af Frie Funktionærer. I februar 2013 meldte han sig ind i afdelingen og bad i den forbindelse om hjælp til genoptagelse af arbejdsskadesagen og til at gennemføre en ansvarssag i forbindelse med ulykken fra april 2010. Afdelingen fik arbejdsskadesagen genoptaget, men afviste fra starten at gå ind i en ansvarssag, da han på det pågældende tidspunkt var medlem af Frie Funktionærer.

Klagerådet udtalte, at afdelingen som udgangspunkt ikke er forpligtet til at gå ind i en sag, som vedrører tiden forud for medlemskabet. I det konkrete tilfælde havde afdelingen klart tilkendegivet overfor medlemmet, at afdelingen ikke ville gå ind i en ansvarssag i forbindelse med ulykken, som var sket 3 år forud for medlemmets indmeldelse. Der var heller ikke fremlagt dokumentation for, at afdelingen havde praksis for at føre sager, som vedrører tiden forud for medlemmernes indmeldelse. Afdelingen var derfor ikke forpligtet til at gå ind i ansvarssagen.

13-30085

Klage over utilstrækkelig hjælp i arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden

Ikke medhold

I en arbejdsskadesag blev der truffet afgørelse om et begrænset mén. Medlemmet klagede over, at afdelingen blot havde bedt medlemmet oplyse, om han ønskede at anke afgørelse uden at rådgive nærmere. Herudover havde afdelingen behandlet en sideløbende erhvervs sygdomssag og en social sag for medlemmet. Under sagernes behandling overdrog medlemmet disse til en ekstern advokat og anmodede under klagesagen tillige om at få advokatudgifter dækket.

Under klagesagens behandling anmodede Klagerådets Sekretariat to gange medlemmets advokat om at fremlægge en række sagsakter og dokumentation for sit arbejde i sagen, hvilket advokat afviste.

Både Klagerådet og Mæglingssmanden fandt, at der ikke var dokumenteret et grundlag for, at det var nødvendigt for medlemmet at overdrage sagen til ekstern advokat, og idet advokaten ikke havde dokumenteret værdien af sit arbejde, afviste de derfor, at medlemmet havde krav på at få dækket advokatudgifter.

Afdelingen blev dog kritiseret for at have overladt det til medlemmet selv at tage stilling til, om han ønskede at anke afgørelsen i arbejdsskadesagen.

13-43044

Klage over forbund vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Medhold

Medlemmet var i marts 2006 udsat for en arbejdsulykke. Ulykken blev anerkendt af Arbejdsskadestyrelsen. Ved fastsættelsen af det varige mén blev der fratrukket 2/3 på grund af forudbestående lidelser, mens der ved fastsættelsen af erhvervsevnetabet kun blev fratrukket halvdelen. Medlemmets afdeling bad forbundet om at vurdere muligheden for et sagsanlæg mod Ankestyrelsen for så vidt angår fradraget på 2/3 ved fastsættelsen af det varige mén. Forbundet vurderede, at medlemmets forudbestående degenerative ryglidelse ville udvikle sig over tid, og at det måtte anses som overvejende sandsynligt, at lidelsen ville medføre væsentlige gener for medlemmet. Modsat mente forbundet ikke, at arbejdsulykken havde en sådan karakter, at den kunne forklare forværringen af medlemmets gener. Forbundet vurderede herefter, at der ville være en væsentlig procesrisiko ved et sagsanlæg, og at der ikke var udsigt til, at et sagsanlæg mod Ankestyrelsen ville medføre et positivt resultat for medlemmet.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingssmanden fandt, at Ankestyrelsen ikke havde argumenteret overbevisende for, at der skulle fratrækkes 2/3 ved fastsættelsen af det varige mén. Da bevisbyrden for, at der skal fratrækkes for forudbestående lidelser, påhviler Ankestyrelsen, og medlemmet har accepteret procesrisikoen og ønsker sagen ført, henstillede Mæglingssmanden til forbundet, at forbundet anlagde sag mod Ankestyrelsen.

14-3104

Klage over afdeling vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden
Ikke medhold

Medlemmet var i januar 2005 udsat for en arbejdsulykke. Det varige mén blev fastsat til 15 %, mens erhvervsevnetabet blev fastsat til 35 %. I oktober 2009 blev sagen afsluttet i Arbejdsskadestyrelsen. Et par dage efter ulykken henvendte medlemmet sig i sin daværende afdeling for at få hjælp. Her skulle medlemmet angiveligt have fået afslag på hjælp. Derfor kontaktede medlemmet en privat advokat, som kunne hjælpe ham med sagen. Medlemmet ønskede udgifterne til den private advokat erstattet af afdelingen. Afdelingen er efterfølgende indgået i 3F i forbindelse med en fusion. Under sagen kom det frem, at medlemmets udgifter til advokat tillige omfattede hjælp til en førtidspensions sag mod kommunen, og at den daværende afdeling havde haft fuldmagt i en arbejdsskadesag fra februar 1994, men at fuldmagten var blevet frasagt i august 2000. Afdelingen og medlemmet redegjorde ikke for årsagen hertil. Afdelingen oplyste, at den først i 2011 fik kendskab til arbejdsulykken fra januar 2005, og at den pågældende medarbejder, som ikke længere var ansat i afdelingen, afviste, at medlemmet skulle have fået afslag på hjælp.

Klagerådet fandt, at medlemmet ikke havde dokumenteret, at afdelingen havde afslået at hjælpe medlemmet med arbejdsskadesagen. Medlemmet klagede over afgørelsen til Mæglingssmanden, som tiltrådte Klagerådets afgørelse. Mæglingssmanden understregede, at det efter så mange år er næsten umuligt at fastlægge, hvad der skete i forbindelse med medlemmets henvendelse i afdelingen.

14-6169

Klage over behandling af arbejdsskadesag

Sag behandlet af Mæglingssmanden
Ikke medhold

Afdelingen havde behandlet to arbejdsskadesager for medlemmet. I sagerne var der blevet trukket fra i erstatningen, fordi Arbejdsskadestyrelsen mente, at medlemmet havde betydelige forudbestående lidelser. I den forbindelse var der blevet byttet rundt på en række lægelige oplysninger medlemmets lægejournal.

Afdelingen forelagde sagen for forbundets lægekonsulent, der vurderede, at uanset fejlen i lægejournalen var der fortsat væsentlig evidens for omfattende forudgående lidelser. På baggrund af lægekonsulentens udtalelse valgte afdeling derfor ikke at forfølge afgørelsen i arbejdsskadesagen yderligere, uanset fejlene i medlemmets lægejournal.

Medlemmet klagede over dette, men Mæglingsmanden fandt, at afdelingen var berettiget til at følge lægekonsulentens vurdering, som var foretaget på et forsvarligt lægeligt grundlag, og mente derfor ikke, at afdelingen havde begået fejl.

14-23836

Klage over afdeling vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet var i september 2008 udsat for en arbejdsulykke. Hun henvendte sig i afdelingen, som fik fuldmagt i sagen. Inden Arbejdsskadestyrelsen traf afgørelse om varigt mén, overdrog medlemmet fuldmagten til en privat advokat. Efterfølgende mente medlemmet, at afdelingen skulle betale en del af udgiften, som udgjorde godt 331.000 kr. Medlemmet begrundede overdragelsen af sagen med, at medarbejderen i afdelingen ikke havde evner eller lyst til at begribe hendes situation, og at afdelingen ikke ville sætte en advokat på sagen.

Klagerådet fastslog, at arbejdsskadesager som udgangspunkt varetages af afdelingerne, mens ansvarssager varetages af interne og eksterne advokater gennem forbundet i tæt samarbejde med afdelingerne. Klagerådet fastslog herefter, at medlemmerne ikke har krav på at få stillet advokathjælp til rådighed ved behandlingen af arbejdsskadesager, men at medlemmerne har krav på at få behandlet deres arbejdsskadesager betryggende. Medlemmet havde ikke sandsynliggjort overfor Klagerådet, at arbejdsskadesagen ikke var varetaget betryggende frem til det tidspunkt, hvor medlemmet overdrog fuldmagten til den private advokat, eller at den private advokat havde opnået et andet og bedre resultat, end afdelingen ville have opnået. Klagerådet konstaterede, at medlemmet selv havde valgt at overdrage sagen til den private advokat, hvorfor medlemmet selv måtte bære udgifterne hertil. Der forelå ikke særlige omstændigheder, som skulle bevirke, at afdelingen burde betale en del af udgiften. Medlemmet klagede over afgørelsen til Mæglingsmanden, som tiltrådte Klagerådets afgørelse.

LØN

12-19194

Klage over sagsbehandling vedrørende efterbetalingskrav for løn

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet havde flere år tidligere været i afdelingen og drøftet en mulig sag om underbetaling. Afdelingen forfulgte ikke sagen og beklagede dette efterfølgende. Medlemmet klagede flere år senere, og idet afdelingen ikke svarede under klagesagen, lagde Klagerådet medlemmets oplysninger til grund. På grund af de begrænsede oplysninger i sagen, og da en del af kravet var forældet, fastsatte Klagerådet en skønsmæssig erstatning til medlemmet.

Sagen blev anket til Mæglingsmanden, og under ankesagens behandling fremlagde afdelingen et større sæt bilag i sagen. På baggrund af disse vurderede Mæglingsmanden, at det ikke ville have været realistisk at videreføre sagen i afdelingen, og at beslutningen om at henlægge sagen derfor ikke kunne kritiseres.

Mæglingmanden udtrykte dog kritik af, at afdelingen trods adskillige rykkere først fremlagde de manglende oplysninger, efter at sagen havde været behandlet i Klagerådet.

12-48952

Klage over afdeling vedrørende sag om tilgodehavende løn

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingmanden

Delvist medhold

Medlemmet havde i sommeren 2011 arbejdet i en bistro, som kun havde åbent i sommersæsonen. Efter ansættelsesforholdets ophør henvendte hun sig i afdelingen, hvor arbejdspladsen var beliggende, selvom hun var medlem af en anden afdeling. Medlemmet havde over en 12-ugers periode arbejdet mere end 600 timer, og hun havde på et tidspunkt arbejdet 25 dage i træk. Afdelingen påtog sig sagen, selvom hun var medlem af en anden afdeling og fremsatte krav om manglende løn i henhold til overenskomsten. Da bistroen ikke var omfattet af en overenskomst, og arbejdsgiveren fastholdt, at han havde udbetalt korrekt løn, frafaldt afdelingen kravet. Det fremgik af ansættelsesaftalen, at medlemmet var provisionslønnet. Da afdelingen frafaldt kravet om manglende løn, havde afdelingen ikke forinden kontrolleret, om der var udbetalt korrekt løn, og afdelingen havde ikke tilvejebragt den nødvendige dokumentation, så der kunne foretages en sådan kontrol.

Klagerådet udtalte indledningsvist, at afdelingen er berettiget til at afvise at føre sager for personer, som ikke er medlemmer af afdelingen, eller som er medlemmer af andre afdelinger. Når afdelingen alligevel vælger at føre en sag, er afdelingen forpligtet til at føre sagen i samme omfang, som afdelingen ville have ført den for andre medlemmer. Klagerådet vurderede, blandt andet på baggrund af de fremlagte lønsedler, at der ikke var udbetalt løn for godt og vel en måned, og at lønnen herfor skønsmæssigt burde fastsættes til 33.750 kr. Klagerådet henstillede, at afdelingen erstattede medlemmet dette beløb, hvilket afdelingen accepterede. Da medlemmet havde haft en gennemsnitlig ugentlig arbejdstid på 50 timer, var det Klagerådets opfattelse, at afdelingen burde have fremsat krav om godtgørelse for overtrædelse af EU's arbejdstidsdirektiv. Klagerådet henstillede derfor, at afdelingen erstattede medlemmet den manglende godtgørelse, som skønsmæssigt blev fastsat til 30.000 kr. Afdelingen klagede over den sidste del af afgørelsen til Mæglingmanden. Mæglingmanden gav afdelingen medhold i, at der ikke kunne kræves godtgørelse for overtrædelse af EU's arbejdstidsdirektiv, da direktivet må forstås sådan, at medlemmet skal have arbejdet i mindst 4 måneder. Da medlemmet kun havde arbejdet i 12 uger, opfyldte hun ikke direktivets krav om en 4 måneders referenceperiode.

13-10489

Klage over afdeling vedrørende sag om manglende løn mv.

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingmanden

Delvist medhold

Medlemmet var blevet uenig med arbejdsgiveren om, hvilken form for taxakørsel medlemmet fremadrettet skulle udføre. Arbejdsgiveren truede medlemmet med tæsk, hvis han ikke kunne indordne sig, hvorefter medlemmet bad om at få en opsigelse. Det afviste arbejdsgiveren. Medlemmet henvendte sig i afdelingen, som indvilgede i at rejse en sag mod arbejdsgiveren, hvis han meldte sig ind i afdelingen. Herefter fremsatte afdelingen krav om opsigelsesvarsel, betaling af manglende løn og pension samt godtgørelse for manglende ansættelsesbevis. Under et møde med arbejdsgiveren erfarede afdelingen, at arbejdsgiveren benyttede KRIFA's og ikke 3F's overenskomst. Afdelingen indgik herefter en aftale med arbejdsgiveren om betaling af 6.000 kr. i manglende løn og 2.000 kr. i godtgørelse for manglende ansættelsesbevis. Medlemmet var ikke tilfreds med resultatet, men afdelingen afviste at foretage yderligere.

Klagerådet udtalte indledningsvist, at afdelingen som udgangspunkt ikke er forpligtet til at gå ind i en sag, som vedrører tiden forud for medlemskabet. Når afdelingen alligevel gør det, skal afdelingen imidlertid forfølge sagen, som afdelingen ville forfølge alle andre sager, medmindre andet er udtrykkeligt aftalt. Klagerådet fandt herefter, at det er usikkert, hvad udfaldet ville være blevet under en eventuel sag om uberettiget afskedigelse. Afdelingen kunne derfor ikke bebrejdes, at afdelingen ikke havde forfulgt den del. Afdelingen burde imidlertid have fastholdt kravet om pension på baggrund af KRIFA's overenskomst. Da afdelingen ikke havde gjort det, burde afdelingen erstatte medlemmet den manglende pension, som blev opgjort til 30.980 kr. Endvidere burde afdelingen have forfulgt et krav om uberettiget tilbageholdelse i medlemmets løn på 3.500 kr. Afdelingen klagede over afgørelsen til Mæglingssmanden. Under sagens behandling ved Mæglingssmanden, fremførte afdelingen, at medlemmet var blevet aflønnet højere end KRIFA's overenskomst, hvorfor den højere løn burde modregnes i medlemmets eventuelle krav på erstatning for manglende pension. Mæglingssmanden gav afdelingen medhold i dette synspunkt, hvorfor afdelingen burde betale medlemmet 5.350 kr. for manglende pension og 3.500 kr. for uberettiget tilbageholdelse i lønnen.

13-34739

Klage over afdeling vedrørende sag om manglende løn mv.

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Medhold

Medlemmet havde jævnlige rykket arbejdsgiveren for udbetaling af lønnen, hvilket resulterede i, at han i juni 2009 blev bedt om at forlade arbejdspladsen. Afdelingen krævede samme måned et møde med arbejdsgiveren. I august 2009 fremsendte arbejdsgiveren efter trussel om politianmeldelse medlemmets lønsedler. Først i februar 2010 blev der fremsat et egentligt krav overfor arbejdsgiveren. Da kravet ikke blev betalt, blev der i juli 2011 udtaget stævning. I januar 2012 fik medlemmet dom for kravet. Forinden – i november 2011 – var arbejdsgiveren imidlertid gået konkurs. Lønmodtagernes Garantifond afviste at dække medlemmets krav, da kravet ikke var forfulgt uden ugrundet ophold. Forbundet havde under sagen vejledt afdelingen om reglerne for dækning af krav gennem Lønmodtagernes Garantifond.

Da forbundet havde været involveret i sagen, blev klagen ikke behandlet i Klagerådet. Mæglingssmanden fandt, at en del af medlemmets krav allerede var forældet i forhold til Lønmodtagernes Garantifond, da medlemmet henvendte sig i afdelingen. Mæglingssmanden konstaterede, at en væsentlig del af medlemmets krav ikke var forfulgt uden ugrundet ophold af afdelingen, og at afdelingen derfor burde erstatte medlemmet den del af kravet, som blev opgjort til knapt 103.000 kr. Hvis medlemmet senere får hel eller delvis dækning af kravet gennem konkursboet, har afdelingen krav på den del af beløbet, som vedrører perioden, som afdelingen har betalt erstatning for.

13-37213

Klage over afdeling vedrørende sag om manglende løn mv.

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingssmanden

Delvist medhold

Medlemmet rettede i oktober 2011, efter at ansættelsesforholdet var ophørt i september 2011, henvendelse til afdelingen vedrørende aflønningen. Hun afleverede dokumentation for arbejdstimerne, afdelingen opgjorde kravet og fremsendte det til arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren gik imidlertid konkurs i marts 2012, og i juni 2012 anmeldte afdelingen kravet til Lønmodtagernes Garantifond. Afdelingen og Lønmodtagernes Garantifond kunne imidlertid ikke blive enige om kravets størrelse. Medlemmet rykkede efterfølgende flere gange for sagen, og da der fortsat ikke kom nogen afslutning på sagen, klagede hun først til afdelingens bestyrelse, som ikke svarede hende, og derefter til Klagerådet.

Klagerådet konstaterede, at sagen havde verseret i mere end 2 år, at den endnu ikke var afsluttet ved Lønmodtagernes Garantifond, og at sagens langsommelige behandling ikke kunne tilskrives medlemmet. Klagerådet fastslog herefter, at en stor del af medlemmets krav allerede var forældet i forholdet til Lønmodtagernes Garantifond, da medlemmet henvendte sig i afdelingen, og at arbejdsgiveren næppe havde været i stand til at betale det fulde krav, selvom afdelingen måtte have forfulgt kravet hurtigere overfor arbejdsgiveren. Det blev lagt til grund, at Lønmodtagernes Garantifond burde kunne dække krav fra august 2011 og frem, hvorfor afdelingen burde erstatte medlemmet dette beløb, som blev opgjort til knapt 39.000 kr. Klagerådet udtalte endvidere kritik af afdelingens langsommelige sagsbehandling, og at medlemmet ikke i tilstrækkeligt omfang havde orienteret medlemmet om sagens forløb og udsigten til at få dækket kravet. Medlemmet klagede over afgørelsen til Mæglingensmanden. Mæglingensmanden kunne ikke udelukke, at arbejdsgiveren kunne have betalt, hvis afdelingen havde forfulgt kravet hurtigere overfor arbejdsgiveren, hvorfor afdelingen og medlemmet burde dele tabet, som ikke ville kunne dækkes gennem Lønmodtagernes Garantifond. Beløbet, som afdelingen burde betale, blev derfor forhøjet til godt 49.000 kr. Mæglingensmanden fandt det yderst kritisabelt, at afdelingens bestyrelse ikke havde svaret på medlemmets klage.

13-44370

Klage over langsom sagsbehandling

Sag behandlet i Klagerådet

Medhold

Medlemmet klagede over, at afdelingen havde været meget længe om at rejse et lønkrav overfor hendes arbejdsgiver. Under klagesagens behandling indbragte afdelingen kravet for retten, men medtog kun krav på renter fra tidspunktet for sagens indlevering til retten.

Klagerådet fandt, at afdelingen var forpligtet til at kræve renter fra det tidspunkt, hvor de enkelte lønkrav skulle have været udbetalt, og ved ikke at gøre det havde afdelingen påført medlemmet et tab.

Afdelingen skulle derfor betale medlemmet renter af kravet for perioden, frem til at afdelingen indbragte sagen for retten. Afdelingen skulle betale 2.434,12 kr. til medlemmet.

14-5459

Klage over sagsbehandling vedrørende lønkrav

Sag behandlet af Mæglingensmanden

Ikke medhold

Medlemmet var blevet opsagt og var sat ned i timer i opsigelsesperioden. Han havde imidlertid krav på løn for 30 timer om ugen i opsigelsesperioden. Afdelingen afholdt møde med arbejdsgiver, som accepterede at betale de manglende timer. Medlemmet afviste imidlertid beløbet, da han også mente at have krav på efterbetaling for overarbejde og diverse tillæg og ville have sagen behandlet civilretsligt. Det afviste afdelingen.

Mæglingensmanden vurderede, at der ikke var nogen dokumentation for, at medlemmet havde haft overarbejde eller krav på tillæg, som han havde gjort gældende, og at der derfor ikke var sandsynlighed for at få medhold i en civil sag.

Mæglingensmanden gav på den baggrund ikke medlemmet medhold i klagen.

14-6103

Klage over fejlagtig anmeldelse til LG

Sag behandlet i Klagerådet

Delvist medhold

Medlemmet klagede over, at afdelingen henholdsvis havde indgivet konkursbegæring for sent, med det resultat at visse krav ikke blev dækket af LG, og over at afdelingen ikke havde anmeldt krav på manglende lønudbetaling.

Vedrørende første forhold fandt Klagerådet, at afdelingen var bekendt med, at kravene ville miste dækning, hvis ikke der blev indgivet konkursbegæring indenfor 4 måneder. En sådan sagsbehandlingstid må anses for mere end tilstrækkelig, og ved først at indgive begæring efter fristens udløb var afdelingen erstatningsansvarlig.

Vedrørende det andet forhold var der tale om lønkrav, som medlemmet ikke havde orienteret afdelingen om, og som ikke umiddelbart var konstaterbare. Da afdelingen heller ikke på andet grundlag burde have formodet, at der var tale om et krav for perioden, fandt Klagerådet, at det alene beroede på medlemmets forhold, at denne del af kravet blev anmeldt for sent. Afdelingen skulle betale 2.161 kr. til medlemmet.

14-6845

Klage over langsom sagsbehandling og manglende dækning fra LG

Sag behandlet af Mæglingssmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over, at en faglig sag om lønkrav mod en tidligere arbejdsgiver havde trukket betydeligt ud. Mæglingssmanden konstaterede, at afdelingen havde behandlet sagen hurtigt og efter bogen. Sagen var herefter sendt ind til forbundet, som havde indbragt den for Arbejdsretten. Afdelingen var ikke ansvarlig for sagsbehandlingstiden ved Arbejdsretten.

Herudover klagede medlemmet over ikke at have fået dækket et krav på sygedagpenge af Lønmodtagernes Garantifond. Kravet var blevet afvist, da det først var rejst mere end 6 måneder før arbejdsgivers konkurs. Mæglingssmanden konstaterede imidlertid, at kravet allerede var forældet, da medlemmet henvendte sig i afdelingen, og afdelingen havde derfor ikke indflydelse på dette.

14-20797

Klage over afdeling vedrørende sag om ferietillæg

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Sagen vedrører fortolkning af aftale om ansættelsesforhold for medlem ansat i en afdeling.

Medlemmet, som selv havde sagt stillingen op til udgangen af april, var af den opfattelse, at han havde krav på at få udbetalt det særlige ferietillæg på 6 ½ procent, uanset han fratrådte stillingen i afdelingen ved udgangen af april. Medlemmet var forudlønnet, således lønnen for april blev udbetalt i slutningen af marts. Det fremgik af overenskomsten, at ferietillægget skulle udbetales sammen med lønnen i april. Afdelingen var af den opfattelse, at der var praksis for, at ferietillægget skulle udbetales sammen med lønnen for maj, og at denne praksis havde været fulgt siden 2005.

Klagerådet fandt, at overenskomsten – henset til parternes praksis – må forstås sådan, at ferietillægget udbetales sammen med lønnen for maj, som udbetales i slutningen af april. Det hænger også bedst sammen med det generelle formål med ferietillægget, som er at supplere den sædvanlige løn, når der

afholdes ferie i ferieåret, som starter den 1. maj. Klagerådet fandt endvidere, at en bestemmelse i overenskomsten om, at ferietillæg også skulle udbetales til medarbejdere, som er blevet afskediget, ikke uden holdepunkter for andet, kan udstrækkes til også at gælde i tilfælde, hvor medarbejderen selv har sagt op.

RÅDGIVNING

13-11522

Klage over afdeling vedrørende sag om arbejdsløshedsdagpenge

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden

Medhold

Medlemmet havde et dårligt forhold til arbejdsgiveren og måtte til sidst sygemelde sig. På et efterfølgende møde med arbejdsgiveren, deltog afdelingen som bisidder. På mødet blev det aftalt, at medlemmet skulle have en tilbagedateret opsigelse, således han fratrådte ved udgangen af december. Medlemmet skulle på skole i februar for at afslutte en igangværende uddannelse. Medarbejderen fra afdelingen oplyste overfor medlemmet, at han kunne få arbejdsløshedsdagpenge i januar i stedet for sygedagpenge. Medlemmet raskmeldte sig derfor og henvendte sig i arbejdsløsheds-kassen. Da han havde haft andet arbejde ved siden af, kunne han alligevel ikke oppebære arbejdsløshedsdagpenge.

Klagerådet fandt, at medarbejderen fra afdelingen burde have sikret sig, at medlemmet rent faktisk kunne få arbejdsløshedsdagpenge, inden der blev indgået en aftale. Derfor burde afdelingen erstatte medlemmets økonomiske tab. Afdelingen klagede over afgørelsen til Mæglingensmanden, som tiltrådte Klagerådets afgørelse. Tabet blev opgjort til 17.622 kr. Afdelingen var dog berettiget til at modregne eventuelle udbetalte arbejdsløshedsdagpenge og sygedagpenge i erstatningen.

13-20988

Klage over rådgivning vedrørende efterlønspræmie

Sag behandlet i Klagerådet

Delvist medhold

Medlemmet gjorde gældende, at en medarbejder i afdelingen havde oplyst, at hun kunne hæve sin efterløn, uden at det ville få betydning for medlemmets kontanthjælp. Afdelingen gjorde gældende, at medarbejderen alene havde svaret konverserende og ikke mindedes at have udtalt sig om betydningen i forhold til kontanthjælp. Ud fra konkret bevismæssig vurdering gav Klagerådet medlemmet medhold, dog kun for et reduceret beløb svarende til det egentlige skønsmæssigt fastsatte tab. Afdelingen skulle betale 40.000 kr. skønsmæssigt til medlemmet.

13-27589

Klage over afdelingens rådgivning m.v. i forbindelse med virksomhedsoverdragelse

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Klager anførte, at han fejlagtigt var blevet udvalgt til at blive virksomhedsoverdraget. Klager anførte, at han i begrænset omfang havde været beskæftiget på de områder, der skulle overdrages og kun forår og efterår. Når der stod, at han havde arbejdet mange timer på disse områder, skyldtes det, at andet arbejde nogle gange blev henført som udført på dette område. Klager klagede over, at afdelingen ikke ville rejse en sag om dette. Endvidere klagede klager over, at afdelingen ikke ville rejse en mod hans tidligere arbejdsgiver, som efter klagers opfattelse havde givet tilsagn om, at han kunne vende tilbage.

Afdelingen oplyste, at udvælgelsen foregik på baggrund af en aftale mellem tillidsrepræsentanten og ledelsen, hvorefter det var medarbejdernes timeforbrug på de udliciterede opgaver, der var afgørende for, hvem der blev udliciteret. Afdelingen anførte tillige, at de ikke havde hørt, at klager skulle være blevet lovet tilbagevenden.

Klagerådet fandt ikke, at det kunne bebrejdes afdelingen, at afdelingen i deres vurdering af sagen havde lagt vægt på den fremlagte opgørelse af timeforbruget, som også var godkendt af tillidsrepræsentanten. Klagerådet lagde vægt på, at klager ikke havde bestridt afdelingens oplysning.

Klagerådet fandt ikke anledning til at kritisere afdelingen for, at de rådede klager til at blive virksomhedsoverdraget, idet alternativet ville have været afskedigelse, hvilket var tilfældet for en anden ansat, der ikke ønskede at blive overdraget.

I forhold til et tilsagn fra klagers tidligere arbejdsgiver bemærkede Klagerådet, at det ikke fremgik af overdragelseserklæringen, at klager skulle være lovet tilbagegang.

Klagerådet fandt ikke, at det kunne bebrejdes afdelingen, at afdelingen ikke ville rejse en sag over for klagers tidligere arbejdsgiver. Klagerådet fandt ikke, at der forelå dokumentation for, at ledelsen skulle have givet et bindende tilsagn om tilbagevenden. Klager anførte, at der var anonyme kolleger, der ville kunne bevidne dette. Klagerådet bemærkede, at anonyme vidneudsagn ikke kan tillægges vægt ved en retlig behandling af sagen.

På baggrund af ovenstående kunne Klagerådet ikke give klager medhold i klagen.

13-34177

Klage over afdelingens rådgivning i forbindelse med et elevophold i udlandet samt klage over A-kasseopkrævning

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingensmanden
Ikke medhold

Klager klagede over, at klager var blevet fejlinformeret om størrelsen af dagpengesatsen ved afbrydelse af praktikophold i udlandet. Endvidere klagede klager over, at afdelingen ikke returnerede en fejloptrævning på 756,00 kr., men i stedet modregnede disse i kommende kontingentopkrævninger. Afdelingen oplyste, at den pågældende medarbejder, som havde behandlet sagen vedrørende praktikopholdet, ikke længere var ansat, hvorfor denne ikke kunne spørges, men at faglige medarbejdere aldrig rådgav om A-kassespørgsmål. For så vidt angår kontingentopkrævningen anførte afdelingen, at der var udarbejdet en endelig opgørelse, som viste 396,50 kr. i klagers disfavør. Afdelingen havde pr. kulance eftergivet dette beløb.

Klagerådet og Mæglingensmanden nåede begge frem til, at det ikke var muligt at få den pågældende sagsbehandlers forklaring, idet denne var fratrukket, da der ikke forelå skriftligt materiale, der understøttede/dokumenterede klagers forklaring, fik klager ikke medhold i dette klagepunkt.

I forhold til kontingentopkrævningen fandtes der ikke grundlag for klagen over den manglende tilbagebetaling af fejloptrævningen, når afdelingen på baggrund af en opgørelse over perioden pr. kulance havde eftergivet 396,50 kr. Der blev udtalt kritik af afdelingens håndtering af kontingentopkrævningen, men da denne ikke havde medført et tab for klager, kunne der ikke gives medhold i klagen.

13-44941

Klage over afdelingens rådgivning om dagpenge

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Klager fandt, at afdelingen havde givet tilsagn om, at klager var dagpengeberettiget i 52 uger efter endt deltagelse i et jobrotationsprojekt. Da klager efter 1 år og 10 måneder i jobrotation søgte om dagpenge, meddelte A-kassen, at han ikke var dagpengeberettiget.

A-kassen kunne ikke bekræfte, at klager var blevet rådgivet som anført af klager. Afdelingen oplyste, at problemet i sagen ikke var ugerne men referenceperioden, som var udløbet på det tidspunkt, hvor klager på ny søgte om dagpenge. Afdelingen oplyste, at klager var skriftligt blevet oplyst om referenceperioden forud for deltagelse i jobrotationsprojektet. Klager anførte, at han ikke var blevet oplyst om referenceperioden.

Klagerådet konstaterede, at klager og afdelingen havde forskellige opfattelser af sagsforløbet. Begges versioner var sandsynlige. Der var ikke noget i sagens bilag, der talte for det ene eller det andet.

Klagerådet fastslog, at udgangspunktet i dansk ret er, at den der gør et krav gældende har bevisbyrden. Klager havde ikke bevist, at han udtrykkeligt havde fået at vide, at han ville være berettiget til 52 ugers dagpenge efter endt deltagelse i jobrotationsprojektet.

Klagerådet bemærkede, at klager ikke havde lidt et økonomisk tab. Hvis klager ikke havde deltaget i projektet, ville hans dagpenge i 52 uger have været forbrugt 10 måneder før afslutningen af jobrotationsprojektet. Deltagelsen i projektet havde altså betydet, at klager havde fået dagpenge i en længere periode, end han ville have været berettiget til, hvis han ikke havde deltaget i jobrotationsprojektet.

DIVERSE

13-4977

Klage over manglende klage over sygedagpengeophør

Sag behandlet i Klagerådet og af Mæglingsmanden

Ikke medhold

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde klaget over en afgørelse om sygedagpengeophør, idet en læge havde i journalen angivet, at medlemmet opfyldte betingelserne for forlængelse af sygedagpenge. Afdelingen gjorde gældende, at de ikke havde kendt til journalen, og at betingelserne i øvrigt ikke var opfyldt.

Klagerådet fandt, at betingelserne for forlængelse af sygedagpenge i henhold til praksis ikke var opfyldt, og at medlemmet således ikke ville have fået medhold, selv hvis afdelingen havde klaget. Medlemmet havde dermed heller ikke lidt et tab.

Mæglingsmanden konstaterede, at medlemmets arbejdsskadesag efterfølgende var blevet hjemvist til Arbejdsskadestyrelsen, og at dette muligvis kunne medføre forlængelse. Mæglingsmanden opfordrede

derfor afdelingen til at søge sygedagpengesagen genoptaget, men tilsluttede sig i øvrigt Klagerådets henstilling.

14-3153

Klage over afdeling vedrørende sag om indgåelse af overenskomst

Sag behandlet i Klagerådet

Ikke medhold

Tre medlemmer klagede over, at afdelingen havde været så længe om at forhandle overenskomsten for 2012-2014 med en lokal arbejdsgiver på plads, at medlemmerne var gået glip af den sædvanlige lønregulering fra marts 2012 og frem til oktober 2013. Medlemmerne oplyste, at overenskomsten for 2010-2012 ligeledes blevet forhandlet så sent på plads, at medlemmerne også her gik glip af den sædvanlige lønregulering. Afdelingen oplyste, at der var tale om en overenskomst, hvor flere afdelinger var involveret, og at forløbet havde været meget præget af sygdom, og at en medarbejder stoppede i afdelingen. Klagerådet udtalte indledningsvist, at de involverede afdelinger ejer overenskomsten, og at afdelingerne har retten til at forhandle overenskomsten og dermed overenskomstens nærmere indhold. Det er i den forbindelse afdelingerne, som afsætter de nødvendige ressourcer til forhandlingen og prioriterer forhandlingsforløbet. Overenskomstens nærmere indhold er afhængig af, hvad der kan opnås enighed med arbejdsgiveren om. Klagerådet fastslog herefter, at medlemmerne først kan støtte ret på overenskomstens indhold, når overenskomsten er indgået, og at medlemmerne ikke kan støtte ret på forventninger om, at overenskomsten kunne have haft et andet indhold. Derfor fik medlemmerne ikke medhold i klagen.

14-9844

Klage over afdeling vedrørende sag om dagpengegodtgørelse

Sag behandlet i Klagerådet

Medhold

Medlemmet blev afskediget i september 2013. Han kontaktede en faglig medarbejder i afdelingen, som påtog sig at rejse krav om dagpengegodtgørelse for de tre første ledighedsdage overfor arbejdsgiveren i forbindelse med medlemmets afskedigelse. Det var i strid med afdelingens almindelige fremgangsmåde, at medarbejderen påtog sig opgaven. Det endte med, at medlemmets krav på dagpengegodtgørelse forældede i forhold til arbejdsgiveren. Arbejdsgiveren oplyste overfor afdelingen, at han tre gange havde skrevet til medlemmet, men at medlemmet havde skiftet adresse.

Klagerådet fandt, at den faglige medarbejder havde påtaget sig sagen, at medlemmet havde reageret prompte på afdelingens henvendelser, og at medlemmet i øvrigt havde medvirket i det omfang, som var nødvendigt, for at afdelingen kunne forfølge kravet. Derfor henstillede Klagerådet til afdelingen, at den erstattede medlemmet den mistede dagpengegodtgørelse, som kunne opgøres til godt 1.600 kr.

IKKE REALITETSBEHANDLEDE SAGER

AFVISTE

13-37913

Klage bl.a. over manglende udbetaling af feriedagpenge

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Klagen omhandlede bl.a. manglende udbetaling af feriedagpenge. Afdelingen svarede ikke på Klagerådets henvendelse. Da sekretariatet ikke fandt, at Klagerådet kunne træffe afgørelse på det foreliggende grundlag, blev klager anmodet om at fremsende diverse dokumentation. Da klager ikke svarede på sekretariatets henvendelser, blev sagen afvist.

13-38625

Klage over behandling af lønkrav

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde forfulgt en række krav mod dennes arbejdsgiver og behandlet sagen tilstrækkelig hurtigt. Under klagesagens behandling skaffede afdelingen medlemmet de udestående tilgodehavende fra arbejdsgiveren.

Klagerådets Sekretariat henviste til, at Klagerådet alene kan behandle sager om økonomiske tab, og anmodede medlemmet om at oplyse, om der fortsat var økonomiske udeståender.

Idet medlemmet ikke besvarede Klagerådets Sekretariats breve, blev sagen herefter afsluttet.

13-49068

Klage over manglende optagelse i A-kasse

Sagen blev behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Klager klagede over, at han ved indmeldelse i fagforeningen ikke automatisk blev indmeldt i A-kassen, hvor han var berettiget til gratis medlemskab. Imidlertid skrev klager i klagen, at han var ved at melde sig ud af 3F.

Sekretariatet gjorde klager opmærksom på, at det var en betingelse for Klagerådets behandling af klagen, at klager forblev medlem under hele klagesagsbehandlingen. Da klager ikke reagerede på et spørgsmål om, hvorvidt han ville opretholde sit medlemskab, blev klagen afvist.

13-49993

Klage over fællestillidsrepræsentant

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Klagerådets Sekretariat afviste at behandle klagen, da Klagerådet alene har kompetence til at behandle klager over afdelinger og forbundet. Tillidsrepræsentanter er valgt af kollegaerne på arbejdspladsen. At tillidsrepræsentanten tillige er bestyrelsesmedlem i afdelingen kan ikke føre til, at han i den pågældende situation må anses for at have handlet på vegne af afdelingen.

14-6102

Klage over afdelingens bistand i forbindelse med en arbejdsskadesag

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Sag afsluttet, da medlemmet meldte sig ud kort tid efter indgivelse af klagen.

14-11169

Klage over langsommelig sagsbehandling

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlem klagede over, at afdelingens langsommelige sagsbehandling havde medført, at hans krav ikke var blevet forfulgt rettidigt og derfor ikke kunne kræves dækket af Lønmodtagernes Garantifond efter arbejdsgivers konkurs.

Eftersom medlemmet var udmeldt, kunne Klagerådet ikke realitetsbehandle sagen.

14-14483

Klage over ekstern advokat vedrørende sag om arbejdsskade

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Advokaten havde ifølge aftale med medlemmet indgået et forlig med arbejdsgiverens ansvarsforsikringsselskab i forbindelse med medlemmets arbejdsskade. Flere år efter klagede medlemmet, da han mente, at han var blevet rådgivet forkert under sagen. Den eksterne advokat, som havde behandlet sagen for forbundet, redegjorde for sagsforløbet. Klagerådets Sekretariat rykkede flere gange medlemmet for bemærkninger til advokatens redegørelse. Da medlemmet fortsat ikke svarede, afviste sekretariatet sagen.

14-17577

Klage over langsom sagsbehandling

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlemmet klagede over langsom sagsbehandling i afdelingen. Klagerådets Sekretariat henviste til, at Klagerådet udelukkende behandlede spørgsmål om økonomisk tab og bad medlemmet redegøre for, om sagsbehandlingen havde medført et tab.

Medlemmet vendte herefter ikke tilbage, hvorfor sagen blev afsluttet.

14-18240

Klage over afdelingens bistand i forbindelse med manglende betaling af udestående løn m.v. fra konkursramt virksomhed

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Sagen blev afsluttet, da klager trak klagen.

14-24062

Klage over sagsbehandling i forbindelse med opsigelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlemmet var blevet varslet ned i tid som følge af faldende arbejdsopgaver og tog til møde med arbejdsgiver sammen med en sagsbehandler fra afdelingen. Under mødet opstod der en højlydt diskussion

mellem medlemmet og arbejdsgiveren, som resulterede i at medlemmet forlod mødet. Derefter blev han opsagt.

Medlemmet klagede over sagsbehandlerens manglende handel under mødet. Klagerådet bad medlemmet om at sende et antal supplerende oplysninger til brug for behandlingen af klagesagen, herunder en redegørelse for sit økonomiske tab.

Idet medlemmet ikke besvarede denne eller Klagerådets efterfølgende breve, og idet sagen ikke var tilstrækkeligt oplyst til at kunne behandles på det foreliggende grundlag, blev sagen afsluttet.

14-24934

Klage over sagsbehandling vedrørende arbejdsforhold og løn

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde forfulgt en sag overfor arbejdsgiver om dårlige arbejdsforhold og manglende betaling af overarbejde, tillæg m.v.

Under klagesagens forløb meldte medlemmet sig ud af forbundet, og sagen blev derfor afsluttet.

14-24935

Klage over manglende betaling af tillæg mv.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke ville føre en sag om manglende betaling af tillæg mv. Eftersom medlemmet var udmeldt af forbundet, kunne Klagerådet ikke realitetsbehandle sagen.

14-33643

Klage over forbund vedrørende sag om manglende løn mv.

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Afvist

Forbundet havde anlagt sag ved Arbejdsretten mod en arbejdsgiver, som var gået konkurs. Formålet med sagen var at få fastslået størrelsen af medlemmets krav. I Arbejdsretten blev der fremlagt dokumentation for, at en del af kravet var betalt, hvorfor retsformanden fratruk dette beløb i medlemmets krav.

Medlemmet var uenigt i, at beløbet skulle fratækkes i kravet. Medlemmet blev udmeldt af forbundet under sagens behandling i Klagerådets Sekretariat, hvorfor sagen blev afvist.

SAGER LØST LOKALT

12-63493

Klage over manglende sagsbehandling

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet havde henvendt sig afdelingen, idet hun uberettiget var blevet modregnet i løn. Sagsbehandleren i afdelingen foretog sig ikke noget i sagen, og under klagesagen blev det oplyst, at sagen end ikke var blevet startet op grundet stort arbejdspress.

Afdelingen indgik forlig med medlemmet om dækning af hendes tab, og sagen blev på det grundlag løst i mindelighed.

13-25415

Klage vedrørende sagsbehandling i forbindelse med opsigelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet var blevet opsagt på grund af beskyldninger om tyveri. Afdelingen vurderede ikke, at man kunne vinde en afskedigelsessag og forfulgte derfor ikke sagen overfor arbejdsgiver. Under klagesagen blev sagen rejst overfor arbejdsgiver, og der blev indgået aftale om en fratrædelsesaftale, som medlemmet accepterede.

13-44989

Klage over langsom sagsbehandling

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke var vendt tilbage eller besvaret medlemmets henvendelser i en verserende sag igennem flere måneder.

Under klagesagens behandling beklagede afdelingen forløbet og fulgte op på sagen umiddelbart derefter, hvorfor medlemmet oplyste, at klagesagen blev frafaldet.

13-49021

Klage over langsom sagsbehandling og rådgivning om dagpenge

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet klagede over, at afdelingen havde rådgivet ham forkert om dagpengeret, med det resultat at han havde mistet dagpenge, samt behandlet hans sag ved Lønmodtagernes Garantifond for langsomt.

Under klagesagens behandling traf LG afgørelse om, at medlemmet fik godtgørelse for løn i den periode, hvor medlemmet havde mistet dagpenge. Medlemmet blev derved kompenseret for sit tab igennem LG.

Idet medlemmet herefter ikke reagerede på Klagerådets henvendelser, lagde Klagerådet til grund, at medlemmet derigennem var blevet kompenseret, og afsluttede sagen.

14-3150

Klage over afdeling vedrørende sag om ansættelsesforhold

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet havde indgået en ansættelsesaftale med arbejdsgiveren, om at hun skulle arbejde som køkkenmedhjælper, indtil hun kunne begynde i voksenlære hos arbejdsgiveren som køkkenassistent.

Efterfølgende ændrede arbejdsgiveren i ansættelsesaftalen, så medlemmet fra starten skulle i almindelig lære. Efterfølgende henvendte medlemmet sig i afdelingen, som påtog sig at føre sagen. Sagen forældede imidlertid, inden der var fundet en løsning. Afdelingen og medlemmet indgik et forlig i sagen, hvorfor Klagerådets Sekretariat afsluttede sagen.

14-3409

Klage over sag vedrørende usaglig afskedigelse

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlem havde af sin arbejdsgiver fået betydelig anerkendelse for sit arbejde, men var kort tid efter blevet opsagt uden nærmere begrundelse. Medlemmet kontaktede afdelingen, som på grund af en misforståelse antog, at medlemmet ikke havde tilstrækkelig anciennitet til at være berettiget til godtgørelse for usaglig afskedigelse.

Under klagesagen blev det dokumenteret, at medlemmets anciennitet berettigede til godtgørelse for usaglig afskedigelse, og medlemmet og afdelingen løste herefter sagen i mindelighed.

14-9839

Klage over langsom sagsbehandling overfor arbejdsgiver

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet klagede over, at afdelingen igennem længere tid ikke havde fulgt op på et lønkrav overfor arbejdsgiver.

Under klagesagens behandling blev det oplyst, at der havde været afholdt møde med arbejdsgiver og indgået forlig vedrørende de manglende beløb.

Klagerådet forespurgte herefter flere gange medlemmet, om klagesagen ønskedes opretholdt. Idet medlemmet ikke besvarede Klagerådets henvendelser, blev sagen afsluttet.

14-13423

Klage over afdelingens sagsbehandlingstid

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Klager meddelte kort tid efter, at klagen var indgivet, at sagen var blevet løst med afdelingen, hvorfor sagen blev afsluttet.

14-15129

Klage over utilstrækkelig rådgivning om feriepenge

Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde rådgivet ham om, at han kunne få feriepenge udbetalt, mens han var på sygedagpenge. Efterfølgende overgik medlemmet til kontanthjælp, og da feriepengene blev udbetalt, blev de derfor modregnet i kontanthjælpen.

Under klagesagens behandling oplyste klager og afdelingen, at de havde forligt sagen indbyrdes.

14-40943

Klage over sagsbehandling i arbejdsskadesag

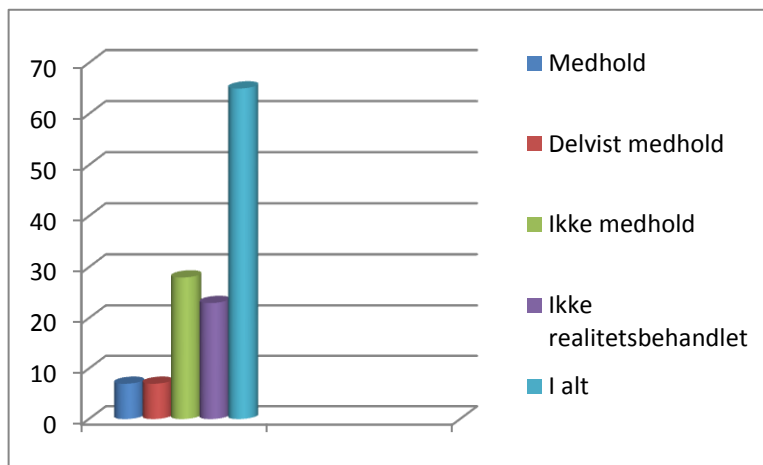
Sag behandlet i Klagerådets Sekretariat

Sagen blev løst lokalt

Medlemmet klagede over, at afdelingen ikke havde været tilstrækkelig kritisk i en vurdering af en afgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen. Efter klagens fremkomst afholdt afdelingen møde med medlemmet og aftalte indbyrdes, hvordan sagen blev viderebehandlet.

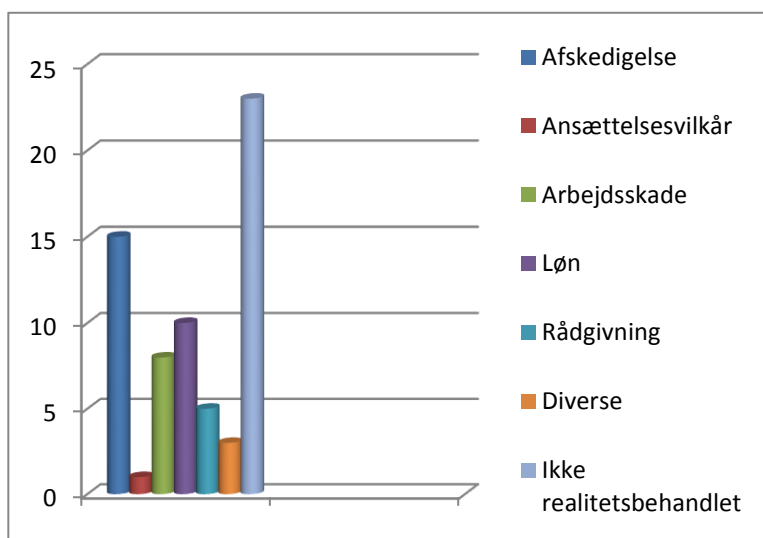
Medhold/ikke medhold

Medhold til medlem	7
Delvist medhold	7
Ikke medhold	28
Ikke realitetsbehandlet	23
<hr/>	
I alt	65

Klagernes fordeling efter emne

Afskedigelse	15
Ansættelsesvilkår	1
Arbejdsskader	8
Løn	10
Rådgivning	5
Diverse	3
Ikke realitetsbehandlet	23

VEJLEDNING OM KLAGERÅD OG MÆGLINGSMAND

Det følger af Fagligt Fælles Forbunds Forbundslove, at forbundet har en klageinstans med en dommer, som juridisk sagkyndig. Medlemmerne kan anmode klageinstansen om at behandle sager, hvor de mener at have lidt et økonomisk tab på grund af mangelfuld eller fejlagtig rådgivning fra afdeling eller forbund.

Hovedbestyrelsen har vedtaget en forretningsorden for Fagligt Fælles Forbunds Klageråd og Mæglingmand. Forretningsordenen er vedlagt som bilag til denne vejledning.

Det fremgår af forretningsordenen, at Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet. Endvidere behandler Klagerådet tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling.

Klagerådet/Mæglingmanden behandler ikke sager mellem en valgt og dennes afdeling.

En klagesag starter ved, at klager rekvirerer et klageskema i afdelingen eller i forbundet. Klageskemaet er vedlagt som bilag til denne vejledning.

Det udfyldte klageskema med supplerende oplysninger og tilhørende bilag sendes til Klagerådets Sekretariat:

Klagerådets Sekretariat
c/o Fagligt Fælles Forbund
Juridisk Sekretariat
Kampmannsgade 4
1790 København V
eller til e-mail:
klageraadet@3f.dk.

Sekretariatet bistår Klageråd og Mæglingmand med sagsforberedelse – herunder indhentelse af supplerende oplysninger m.v. Svar fra afdelingen/gruppen sendes i kopi til klager og omvendt. Sagen behandles herefter efter de retningslinjer, som følger af forretningsordenen.

Hvis en gruppe eller et sekretariat i forbundet har været involveret i en sag, sendes sagen direkte til Mæglingmanden, det vil sige uden en forudgående behandling i Klagerådet.

Hvis sagen behandles af Klagerådet, kan Klagerådets afgørelse såvel af klager som 3F-afdeling indbringes for Mæglingmanden. Dette skal ske 4 uger efter det tidspunkt, hvor Klagerådets afgørelse er meddelt klager og indklagede.

Klagerådet behandler kun sager, hvor klager mener at have lidt et økonomisk tab og i øvrigt har en retlig interesse. Det er kun medlemmer af en 3F-afdeling, der har klageadgang. Man skal være medlem under hele klagesagsbehandlingen. Melder man sig ud under klagesagsbehandlingen, stopper behandlingen af sagen, og klagen afvises. Hvis man er udmeldt af 3F på grund af jobskifte, som har betydet, at man er flyttet over i et andet forbund, kan klagen dog behandles.

Klagerådet/Mæglingmanden behandler ikke a-kassesager, hvor klager har mulighed for at benytte det administrative klagesystem, sager der er behandlet af voldgift, afskedigelsesnævn, Tvistighedsnævn,

Arbejdsretten, de civile domstole, karteller eller andre forhandlingsfællesskaber. Klagerådet behandler heller ikke sager, der er igangværende i enten det fagretlige eller civilretlige system.

Såvel Klagerådets som Mæglingsmandens afgørelse træffes i form af en henstilling.

Klagerådets medlemmer er:

Forbundssekretær Søren Heisel

Hovedkasserer Ulla Sørensen

Forretningsfører Eva Obdrup

Birthe Lauvring, Vestfyn

Jim Staal, 3F Industri Vestegnen

Mæglingsmand er professor dr.jur. Eva Smith.

Klagerådets Sekretariat kan kontaktes ved henvendelse til Lizette Frederiksen, Juridisk Sekretariat, telefon 88 92 10 09 eller mail klageraadet@3f.dk.

Vejledningen er godkendt på HB-møde den 13. september 2012.

§ 1

Formål

Fagligt Fælles Forbunds Klageråd har til formål at give medlemmerne mulighed for

- at klage over fejl i sagsbehandlingen, der har medført et økonomisk tab for medlemmet, i sager behandlet i en 3F-afdeling eller i Fagligt Fælles Forbund og
- få behandlet sager, hvor der er tvister af ansættelsesretlig karakter, der har medført et økonomisk tab, i en 3F-afdeling, hvis klager er medlem af Fagligt Fælles Forbund.

§ 2

Klagerådets sammensætning

Stk. 1.

Klagerådet består af:

3 medlemmer fra forbundsledelsen som udpeges af forbundets Daglige Ledelse, heraf ét medlem som formand for Klagerådet, samt to repræsentanter udpeget af Hovedbestyrelsen.

Stk. 2.

Forbundets Juridiske Sekretariat varetager sekretariatsfunktionen.

Stk. 3.

Klagerådet kan efter behov anmode om en tilforordnet til konkrete sager, hvor specialviden er påkrævet.

§ 3

Klagerådets funktion

Klagerådet behandler klager over sagsbehandlingen i en 3F-afdeling og/eller forbundet samt tvister af ansættelsesretlig karakter mellem ansatte/tidligere ansatte og en 3F-afdeling, i sager hvor medlemmet gør gældende at have lidt et økonomisk tab som følge af sagsbehandlingen.

§ 4

Mæglingmand

Stk. 1.

Mæglingmanden behandler sager, hvor der klages over Klagerådets afgørelse.

Stk. 2.

Mæglingmanden behandler endvidere klager over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen, som har været forelagt Klagerådet jf. § 3.

§ 5

Sekretariat

Sekretariatet bistår Klageråd og Mæglingsmand med sagsforberedelse – herunder indhentelse af supplerende oplysninger mv.

§ 6

Klagens genstand

Stk. 1.

Til Klagerådet/Mæglingsmand kan klages over sagsbehandling, som har medført et økonomisk tab jf. dog stk. 2, i sager behandlet af en 3F-afdeling, Fagligt Fælles Forbund og tvister af ansættelsesretlig karakter mellem et ansat/tidligere ansat 3F-medlem i en 3F-afdeling og 3F-afdelingen.

Stk. 2.

Kun sager, hvor klager har en konkret retlig interesse kan behandles.

Kun sager, hvor klagens genstand vedrører et påstået økonomisk tab, kan behandles.

Kun medlemmer af en 3F-afdeling har klageadgang. Det er en forudsætning, at medlemmet forbliver medlem af 3F under hele klagesagens behandling. Hvis medlemmet er udmeldt af 3F på grund af jobskifte, som har betydet, at medlemmet er flyttet over i et andet forbund, kan klagen dog behandles.

Klagerådet/Mæglingsmand behandler ikke a-kassesager, hvor klager har mulighed for at benytte det administrative klagesystem.

Klagerådet/Mæglingsmand behandler ikke sager, der er behandlet af voldgift, herunder afskedigelsesnævn og Tvistighedsnævn eller af Arbejdsretten eller de civile domstole.

Klagerådet/Mæglingsmand behandler ikke sager, hvor sagen er behandlet af karteller eller andre forhandlingsfællesskaber.

Klagerådet/Mæglingsmand behandler ikke sager, der er verserende i det fagretlige eller civilretlige system.

§ 7

Fremgangsmåden ved indgivelse af klage

Stk. 1.

Klagen indleveres på et klageskema, der udleveres af 3F-afdelingen/Fagligt Fælles Forbund.

Stk. 2.

I klageskemaet skal klager kortfattet redegøre for sine synspunkter. Klageskemaet sendes til Klagerådets Sekretariat:

Fagligt Fælles Forbund
Klagerådets Sekretariat
c/o Juridisk Sekretariat
Kampmannsgade 4
1790 København V

eller pr. e-mail til
klageraadet@3f.dk

Stk. 3.

Sekretariatet vurderer om klagen opfylder betingelserne i § 6. Opfylder klagen ikke betingelserne, kan sekretariatet afvise behandling af klagen. En afvisning skal begrundes over for klageren.

Opfylder klagen betingelserne i § 6 sender sekretariatet herefter klagen til indklagede med anmodning om, at indklagede inden en nærmere fastsat frist kommer med eventuelle bemærkninger. Sekretariatet kan, hvis det findes fornødent, indhente supplerende bemærkninger hos parterne.

Stk. 4.

Parterne gøres gensidigt bekendt med hinandens indlæg.

Stk. 5.

Der gives en frist til at sende supplerende oplysninger.

Stk. 6.

Sekretariatet kan fastsætte en frist for, hvornår forberedelsen af sagen sluttet og hvorefter der ikke må sendes bemærkninger/supplerende oplysninger i sagen. Sekretariatet giver parterne meddelelse herom samt om, at eventuelle bemærkninger/supplerende oplysninger fra parterne fremsendt efter fristen ikke kan indgå i grundlaget for afgørelsen.

Stk. 7.

Hvis eventuelle bemærkninger eller supplerende oplysninger ikke sendes indenfor den angivne frist, gives parterne meddelelse herom, og sekretariatet sender sagen til Klageråd/Mæglingsmand til behandling på det foreliggende grundlag.

§ 8

Klageinstans

Stk. 1.

Klagen bliver herefter behandlet på førstkommande klagerådsmøde.

Stk. 2.

En klage over sagsbehandlingen i Fagligt Fælles Forbund bliver efter indhentelse af eventuelle supplerende oplysninger sendt direkte til mæglingsmand.

§ 9

Klagerådets sagsbehandling

Stk. 1.

Hvis Klagerådet finder klagen åbenbart grundløs, afvises klagen.

Stk. 2.

Klagerådet kan beslutte, at sagen udsættes til et senere klagerådsmøde, hvis Klagerådet finder indhentelse af yderligere oplysninger nødvendigt.

Stk. 3.

Klagerådet kan endvidere indkalde parterne til et møde.

Stk. 4.

Finder Klagerådet under sagens behandling, at klagen efter sin karakter bør afgøres af mæglingsmanden, er Klagerådet berettiget til at undlade at træffe afgørelse i sagen og henvise sagen til mæglingsmanden.

Stk. 5.

Klagerådets endelige afgørelse kan af såvel klager som 3F-afdelingen begæres indbragt for Mæglingsmanden. Dette skal ske inden fire uger efter det tidspunkt, hvor Klagerådets afgørelse er meddelt klager og indklagede.

§ 10

Mæglingsmandens sagsbehandling

Stk. 1.

Mæglingsmanden kan indhente supplerende oplysninger i det omfang, han/hun finder det fornødent. Bestemmelsen i § 7 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2.

Mæglingsmanden kan beslutte at indkalde parterne til et forligsmøde forinden afgørelsen træffes.

§ 11

Afgørelsens form

Såvel Klagerådets som Mæglingsmandens afgørelse træffes i form af henstilling.

Stk. 2. Når Mæglingsmanden har truffet afgørelse i sagen, kan sagen ikke genoptages, medmindre der foreligger særlige omstændigheder.

Stk. 3. Når Mæglingsmanden har truffet afgørelse i sagen, er der ikke yderligere ankemuligheder i 3F-regi.

§ 12

Årsberetning

Klagerådets Sekretariat udarbejder for hvert kalenderår en årsberetning, der for de afgjorte sager indeholder en kort sagsfremstilling om klagens afgørelse i anonym form. Udkast til årsberetning forelægges Klagerådet.

Årsberetningen forelægges Daglig Ledelse og Hovedbestyrelsen til orientering.

Forretningsordenen er vedtaget på HB-møde den 13. september 2012.